

[Justitsministeren]

vurdering af den enkelte er nok svært, men jeg formoder, de prøver, så godt det er menneskeligt muligt, at leve op til den forpligtelse, der påhviler dem.

Hvad angår det repræsentative, er det naturligvis noget, man kan diskutere, men vi er blevet stående ved dette. Hvis vi skulle gå over til, som man har talt om, enten en lodtrækning eller udtagning via EDB, ville vi ikke kunne udskille dem, som efter en objektiv vurdering måtte være mindre egnede. Det er dér, hele vanskeligheden ligger. Ellers har jeg naturligvis som fru Mimi Jakobsen principielt den opfattelse, at det er vigtigt, der her er tale om et så bredt udsnit af befolkningen som muligt.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg er naturligvis bekendt med, at man forudsætter en vis form for egnethed for at bestride disse hverv, men jeg mener stadig væk ikke, jeg har fået svar på, hvem det er, vi skal sortere fra. Er det f. eks. folk med en meget dårlig uddannelse? Jeg mener, der ligger en fare her. Vi får ikke en afspejling af befolkningens retsbevidsthed, hvis vi ikke har den dårligst uddannede sammen med en ekspert i jura for nu at tage yderpunkterne. Jeg mener ikke, man skal have speciel forstand på jura for at være nævning. Man må være uvildig. Man behøver ikke at være politisk skolet. Det skal være en afspejling af befolkningen med den dårligst uddannede, den dårligst formulerede og måske den mest langsomt opfattende på den ene side og eksperter på den anden.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der ikke er noget, der ringer hos ministeren. Er der ikke noget lidt uhyggeligt i denne sortering, der i hvert fald ikke helt ligger i ånden i denne idé?

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at de alders- og kønmæssige skævheder, som ministeren har påpeget allerede eksisterer i dag, og som giver sig udslag i, at der er relativt få under 35 år og relativt få kvinder, forsvinder ved, at man lader de politiske partier, således som det altså tilsyneladende sker visse steder i hvert fald, foretage udpegningen. Jeg er nemlig bange for, at det ikke giver en udligning af den skævhed, men måske ydermere vil

forstærke den. Jeg vil gerne høre ministerens vurdering af det.

Melchior (CD):

Jeg vil gerne melde mig blandt dem, der ringer på hos ministeren i denne sag. Med mit kendskab til spørgeren er jeg sikker på, at hun ligesom jeg føler sig overbevist om ministerens fortrinlige synspunkter og intentioner i denne sag, men jeg vil gerne være med til at bore i den ved at oplyse, at jeg har mødt personer igennem de sidste 20-30 år, der gang på gang optræder især som domsmænd; det ved jeg mere om end om nævninge. Derfor har jeg spurgt mig selv, om det virkelig kan være rigtigt, at den samme person går hen og bliver en lille smule halvprofessionel i dette her, for så er hensigten med dette i øvrigt meget specielle system bortfaldet. Det er jo et mærkeligt system i det hele taget, at vi i ret vanskelige retssager, herunder kriminalsager, skubber den juridiske ekspertise til side og sætter lægmænd ind til at være i dommerens sted, altså folk, der ikke som dommeren kan være trænede i at vurdere det ene vidneudsagn imod det andet. Det er et mærkeligt system og har en lille smule ubehagelig mindelse om folkedomstol, men jeg kender da udmærket de gode motiver, der er for dette system. Men når det er der, må det vel være, som ministeren har bekræftet over for fru Mimi Jakobsen, fordi den folkelige retsbevidsthed skal komme til udtryk, og så er det da mærkeligt, at der er nogle mennesker, der kan optræde 10 og 15 gange som domsmænd i løbet af en kortere årrække. Så må da mistanken i befolkningen om, at der ikke sker et udvalg blandt alle egnede, men at der er en lille eliteliste, hvordan den så end er kommet til, at der altså ikke er tale om en frasortering af uegnede, men om en frasortering blandt de egnede. Det kan være måske praktisk hensigtsmæssigt, men det er ikke i overensstemmelse med formålet.

Jeg vil derfor gerne stille det supplerende spørgsmål til ministeren, om ministeren vil tage under overvejelse at sætte en undersøgelse i gang, som hverken kan være særlig besværlig eller bekostelig, for at se, om det er rigtigt, at der er en lille gruppe mennesker i en kommune, i et amt, som gang på gang i løbet af en årrække optræder i disse roller,